

10.YOL

Arınarak başladım. Kendi kendimi aradım ve araştırdım. Zihnimi önyargılardan ve geçici heveslerden arındırdım. Para ile şehvet ile sabır ile sınıandım... Basit ve açık olan dünyevi şeyleri bir yana bırakıp hakikate yöneldim. Nereye gittiğimi bilmiyordum. Birilerinin ruhu içimde geziniyor, izleyeceğim adımlar bana gösteriliyordu. Bir şeyleri hissediyor ama açıklayamıyordum. İçimde, kurtuluş için **evrensel** bir yasanın tohumları oluşuyordu.

Doğanın içinde, gözlerden uzaktaydım. Bütün vaktimi okuyarak, düşünerek geçirdim. **Okumak**, geçmişini anlamının ve geçmişle konuşmanın tek yoluydu. Yıllardır okuduğum, yazdığım her şeyde bugün başladığım yol için kendime notlar düşmüştüm. Kitaplar mürşidim olmuştu. Fikirler kafamda yavaş yavaş birleşti ve bu süreç, kurtuluş yolunu oluşturdu.

Kimse, yangına sebep olacak ilk kıvılcımın farkına varamaz. Halk, gürültü yapan adamı dikkate alıyordu ama insanlık tarihi, yıldızlara bakarken kuyuya düşen hayalperestler tarafından sükunetle, acelesiz ve gürültüsüz yazılmıştı. Baharda yeşerecek bir tohum gibi toprağın altında gizlendim ve zamanımın gelmesini bekledim. Yorumlamak ya da eleştirmek değil, değiştirmeyi amacım.

Önümde uzun ve zor bir yol vardı. Yüküm ağır ama inancım tamdı.

Ölmeden önce ölüp çıktım karşınıza.

Musa'nın İsa'nın Muhammed'in sesi, Ali'yim Ömer'im Hüseyin'im...

Bozkırda doğmuş Hun'un Cengiz'in Timur'un torunu... Ferhat'ım, Fatma'yım...

Türkün Kürdün Arap'ın Çerkez'in kanı...

Fatih'in rüyası... Mustafa Kemal'in andıyım...

Ben bir hiçim, hiç kimseyim!

Herkesin beklediği...